

బావగారు - బేబీ సిట్టింగ్

- శ్యామలాదేవి దళిక

మా బావగారు ఇండియాలో సెంట్రల్ గవర్నమెంటు ఉద్యోగంలో డైరెక్టర్ గా మంచి పాజిషన్లో ఉన్నారు. పేరుకు ఉద్యోగం హైదరాబాద్ లోనే అయినా ఆఫీసు పనిమీద ఆయన ఎప్పుడూ గాల్లో తిరుగుతూ వుంటారు. మేము ఎప్పుడు ఇండియా వెళ్ళినా అక్కనీ, పిల్లల్ని చూసినారావడమే తప్ప బావగార్ని కలవడం జరిగేది కాదు. మా పెళ్ళిలో చూసిన బావగార్ని ఎన్నో ఏళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ ఇక్కడే చూడటం!

మా బావగారికి మొదటనుంచి ఆఫీసు, ఉద్యోగం తప్ప ఇంటి సంగతి ఏమీ పట్టదు. ఆయన ఇంటికి తినడానికి, నిద్రపోవటానికే వస్తారు. అదీ ఊళ్ళో ఉంటే. మిగిలిన టైము అంతా ఆఫీసులోనే. "వర్కఫోలిక్" అనే మాట మా బావగారి లాంటి వాళ్ళను చూసే పుట్టివుంటుంది. రోజుల్లో బయట దేశాలనుంచి ఎన్నో ఆఫర్లు వచ్చినా అన్నీ వదులుకొని ఇండియాకే తను ఉపయోగపడాలన్న సూత్రం మీద అక్కడే వున్నారు. ఆయన ఏ డిపార్టుమెంటులో వుంటే ఆడిపార్టుమెంటు తక్షణం extreme makeover లాగా రూపురేఖలు మారిపోవాల్సిందే. ఆయన మేనేజ్మెంటులో స్టాఫు అంతా ఆయన్ని follow అవడం తప్ప వాళ్ళకు వేరే గత్యంతరం వుండదు. ఆయన బయోడేటా ఓ చేంతాడంత వుంటుంది చదవాలంటే.

బావగారి వ్యవహారం తెలిసిన అక్క అన్నీ తనే చూసుకుంటుంది. బ్యాంకు బాలెన్సు దగ్గరనుంచి ఆ పూట ఇంట్లో భోజనం దాకా అన్నీ ఒక్కతే మేనేజ్ చేస్తుంది. పిల్లల పెంపకం, చదువులు, వాళ్ళ సీట్లు, అతిథులు, అన్నింటికీ మించి బావగారిని భరించటం. ఇలా దాని శక్తి చూస్తే నాకు బయానిక్ ఉమన్ గుర్తొస్తుంది! పేరుకు (అది) పెద్ద ఆఫీసర్ గారి భార్య అనే గాని ఎప్పుడూ ఊరు పాలిమేరలు దాటిన పాపాన పోలేదు. బావగారు ప్రపంచమంతా చుట్టివచ్చినా అక్కకు ఇల్లే వైకుంఠం!

వాళ్ళ అబ్బాయి చదువు అవడం తోటే ఉద్యోగంలో చేరిపోయి ప్రేమించిన అమ్మాయిని పెళ్ళిచేసుకొని మా అక్కకు శ్రమ తగ్గించాడు. ఎటోచ్చీ తరవాతది అమ్మాయి. దాని మెడిసిన్ పూర్తి అయి పెళ్ళిడుకొచ్చేసరికి మొదలయ్యాయి అక్క అవస్థలు. సాధారణంగా పిల్లకు పెళ్ళి కుదరటంలో ఇబ్బందులు "పిల్ల అందంగా లేదనో, పెద్ద చదువులు లేవనో, ఘనంగా పెళ్ళి చెయ్యలేరనో" ఏవో ఇలా వుంటాయి. కానీ మా అక్కకు అల్లుడు ఆలస్యంగా రావడానికి కారణం ముమ్మాటికీ మా

బావగారే!!

మాబావగారిని కాచి వడపోసిన అక్క ఎప్పటి లాగానే నడుం కట్టి రంగంలోకి దూకింది. అక్క కష్టపడి సంబంధాలు వెతికి పెళ్ళిచూపులుదాకా తీసుకొచ్చేసరికి "మొగుడు పెద్ద ఆఫీసరు అంటుంది, అన్నీ ఈవిడే మాట్లాడేస్తోంది, అంతా ఆడపెత్తనంలా వుంది." అని అవతలి వాళ్ళు తప్పుకోవటం మొదలుపెట్టారు. శంఖంలో పోస్టిగాని తీర్థం కాదని, అన్నీ సేకరించి, వివరంగా రాసి ఫలానా వాళ్ళను పిలిచి మాట్లాడమని బావగారి జేబులో పెట్టి (చేతికిస్తే పారేసుకుంటారని) మరీ మరీ చెప్పేది అక్క.

ఓ నెల రోజుల తర్వాత బట్టలు లాండ్రీకి వేసే టైములో కాగితాలు భద్రంగా అక్క చేతిలోకి వచ్చేవి! ఇక లాభం లేదని సోఫా (కుర్చీ) లో కట్టిపడేసి కాగితం ముందుంచి నంబరు డయలు చేసి ఫోను చేతికిచ్చి మాట్లాడమనేది. అవతలి వాళ్ళు ఫలానా రోజు కలుసుకుందాం అనడం ఆలస్యం, బావగారు వెంటనే ఆఫీసులో ఆ రోజు important మీటింగు వుందనో, ఆఫీసు పని మీద ఊరికి వెళ్ళాలనో టపీమని చెప్పేయడం, అవతలి వాళ్ళు టక్కున ఫోను పెట్టేయడం ఈ సీక్వెన్స్ లో కొన్నాళ్ళు జరిగింది. చివరికి (మొత్తానికి) బావగారి బిహేవియర్ పట్టించుకోకుండా పిల్లే ప్రధానం అనుకున్న మంచి family లోని అబ్బాయితో పెళ్ళి జరగడంతో అక్క అమ్మయ్య అని ఊపిరి పీల్చుకుంది!

తర్వాత ఓ రెండేళ్ళకు మా అక్క కూతురు చిన్న బేబీతో సహా అమెరికా రావడం, వచ్చిన కొద్ది రోజులకే భార్యాభర్తలు ఇద్దరూ చెరొక హాస్పిటల్ లో రెసిడెన్సీ మొదలు పెట్టడం జరిగింది. ఎప్పుడూ ఇల్లు కదలని అక్క ఓ ఏడాదిపాటు మనవడ్డీ చూసుకోవడానికి అమెరికా వచ్చింది. కానీ ఇక్కడకి వచ్చినప్పటినుంచి తన ఆరోగ్యానికి ఇక్కడి వాతావరణం పడక నానా అవస్థ పడటం మొదలుపెట్టింది. సంగతి తెలిసిన మా బావగారు వెంటనే అక్కను తిరిగి వచ్చేయమన్నారు. అమ్మాయి-అల్లుడు రాతింబవళ్ళు హాస్పిటల్ లో వుంటే పసివాడి సంగతేమిటని అక్క బాధ. అప్పుడే రిటైరుమెంటు పుచ్చుకొని ఇంట్లో కాలుకాలిన పిల్లలా తిరుగుతున్న బావగారికి బ్రహ్మాండమైన ఐడియా వచ్చింది, అక్కయ్య బదులు బావగారు బేబీ సిట్టింగ్ చేసేటట్లు!!

ఈ సంగతి విన్న వాళ్ళమ్మాయి వాళ్ళ నాన్న ససేమిరా రావటానికి

వీల్లేదనీ, తను ఇక్కడే వేరే ఏర్పాటు చేసుకుంటానని ఖచ్చితంగా చెప్పింది. అది అలా అనటానికి కారణం లేకపోలేదు.

దాని చిన్నప్పుడు, స్కూల్లో ఫీజు కట్టమని అక్క (తప్పని సరై) బావగారిని పంపిస్తే పిల్ల ఏ క్లాసు చదువుతోందో గుర్తు లేని బావగారు ఇంకో క్లాసులో అదే పేరుతో వున్న అమ్మాయికి ఫీజు కట్టి వచ్చారు. ఫీజు కట్టలేదని దీని పేరు కొట్టి పారేయడం వగైరా.....వగైరా జరిగింది. అలానే ఇంకోసారి emergency situation లో పిల్లల్ని స్కూలు నుంచి తెమ్మని పంపిస్తే, స్కూటరు వెనకాల ఇద్దరూ ఎక్కింది లేనిదీ చూసుకోకుండా దాన్ని నడి రోడ్డుమీద వదిలేసి వెళ్ళిపోయారు. పాపం! తండ్రితో రూడ్ గా మాట్లాడింది అంటే మాట్లాడదూ మరీ!!

పిల్లల్ని చూడటం అంటే ఆఫీసులో ఆర్డర్లు ఇవ్వటం లాంటిది కాదని ఎంత చెబుతున్నా వినిపించుకోకుండా అక్క అటు వెళ్ళడం తరువాయి బావగారు ఇటు ప్రత్యక్షమయ్యారు!

బావగారు బేబీ-సిట్టింగు చెయ్యడానికి వస్తున్నారని విని అందరం పొట్ట చెక్కలయ్యేటట్లు నవ్వుకున్నాం. మగవాడంటే మహారాజు అనుకునే సాసైటీలో పెరిగిన బావగారు, హనీమూన్ నాడే ఇంటి బాధ్యత ఇల్లాలి నెత్తిమీద పెట్టిన బావగారు, సొంత పిల్లల పూర్తి పేర్లే పూర్తిగా తెలియని బావగారు ఇప్పుడు ఇక్కడ ఒక్కరే ఈ వయసులో 24 గంటలూ 6 నెలల పిల్లాడిని 10 నెలలపాటు చూసుకోవడం అంటే మాటలా లేక మజాకానా?

పసి పిల్లల్ని సాకడానికి మనవాళ్ళు రోజూ ప్లేసులో పుట్టలు పుట్టలు దిగటం చూస్తూనేవున్నాం. కానీ వచ్చేవాళ్ళందరూ ఎక్కుపీరియెన్సుడు, మరియు డెడికేటెడ్ అమ్మలూ, అత్తగార్లు. ఒక వేళ ఇదే డ్యూటీ మీద ఇంకొక చోట బుక్కై వుంటే next best అయిన అమ్మమ్మలూనూ. పిల్లలకు పురుళ్ళు పోయడం మన ఇండియా ఆడవాళ్ళ అంతర్జాతీయ హక్కు అని అమెరికన్ కౌన్సిలేట్ తో సహా అందరికీ తెలిసిన విషయమే. భర్తల్ని చూసుకోవాల్సిన బాధ్యత భార్యలే కాబట్టి ఆడవాళ్ళతో కూడా రావడానికి మొగుళ్ళకు, మావగార్లకు, తాతగార్లకు ఆటోమేటిక్ రైట్స్ వున్నాయి. కంటికి రెప్పలా పసిపిల్లల్ని ఆడవాళ్ళు చూసుకుంటూ వుంటే పక్కన మొగవాళ్ళు డైపర్ బ్యాగులు బుజాన తగిలించుకొనో, స్ట్రోలర్ మీద చెయ్యి వేసో మేమూ కంప్లీబ్యూట్ చేస్తున్నాం అన్నట్టు కనిపించడం మామూలే.

కానీ మా బావగారిది విచిత్రమైన కేసు. అంధదేశంలో పుట్టిపెరిగిన మొగవాడు, భారతదేశంనుంచి భార్య పక్కన లేకుండా బేబీ సిట్టింగు

చెయ్యడానికి వాలంటీరుగ ముందుకు రావడం ఇంతవరకు కనీ విని ఎరుగని వార్త! అందుకే స్టాక్ మార్కెట్టు ఎలాగో పడిపోతోంది కదా అని అందరం కలిసి ఢోకా లేని బావగారి మీద బెట్టు కట్టాం. ఎలాగో మేము గెలుస్తామని తెలుసు, కాకపోతే బావగారి బేబీసిట్టింగు రోజులా లేక ఎన్ని గంటలా అనేదే ప్రశ్న!

మొత్తానికి బావగారు రావడం, బేబీ సిట్టింగ్ మొదలు పెట్టడం జరిగింది. రోజులు, వారాలు, నెలలు గడిచి పోతున్నాయి. ఎక్కడా చడీ చప్పుడు లేదు. బావగారి అమ్మాయి-అల్లుడు ఈ పాటికి చిందులు తొక్కుతూ (మాకు) ఫోన్లు చేస్తారని ఆనందంగా ఎదురు చూసిన మాకు ఆశాభంగం అయింది. ఇక వుండబట్టలేక మేమే 400 మైళ్ళు డ్రైవు చేసుకొని సంగతేమిటో చూద్దామని చాలా కుతూహలంగా వెళ్ళాం. తీరా వెళ్ళాక అందరం నోళ్ళు వెళ్ళబెట్టాం. అడ్మినిస్ట్రేటర్ గా ఆరితేరిన మా బావగారు ఈ విషయంలో కూడా విజయం (ఘన) సాధించారు. డ్యూటీతో, నైట్ కార్స్ తో నిద్రకు మొహం వాచి ఇంటికొచ్చే కూతురు-అల్లుడు ఇంట్లో వున్నా లేనట్టే అవడంతో బావగారు ఒక్క బేబీ విషయంలోనే కాక మొత్తం ఇంటికే అధిపతి అయి కూర్చున్నారు! ఎప్పటిలాగ situation అంతా తన కంట్రోల్లో వుంచుకున్నారు. వంటిట్లో వాల్ మీద నీట్ గా పెద్ద చార్టు మీద, ఉదయం లేచిన దగ్గర నుంచి రాత్రి పడుకోబోయేదాక ఏ పనులు ఎన్నింటికి జరగాలో రాసిపెట్టేసారు. ఎన్నో books రాసిన బావగారు పిల్లల పెంపకంలో తీసుకోవాల్సిన జాగ్రత్తలన్నీ పుస్తకాలు తిరగిసే వైటల్ information అంతా జీర్ణిం(ప)చేసుకున్నారు. వాళ్ళమ్మ చిన్నప్పుడు అవసరం కొద్దీ ఈయనకు నేర్చిన వంటకాల్ని-వాటి రుచులను గుర్తు చేసుకొని రోజూ వంట చేసేస్తున్నారు! పోనీ ఇంట్లో ఎంత చేసినా బయటనుంచి baby కి కావల్సినవి, ఇంట్లోకి కావల్సిన వస్తువులు, చిన్నా-చితక పనులు బోలెడుంటాయి కదా? బావగారు ఇందులోనే extra marks కొట్టేశారు. చాలా ప్లాన్లుగా ఇంటర్నేషనల్ లైసెన్స్ తో లాండ్ అయిన బావగారు హాయిగా ఆయన పాటికి ఆయన వెళ్ళి అన్ని పనులు చక్కబెట్టుకొస్తున్నారు. అత్తగారు వున్నప్పటికన్నా మావగారు వచ్చాక అల్లుడికి ఇంకా హాయిగా వుంది. ఇంకో రెండు నెలల్లో ఆయన తిరిగి వెళ్ళిపోతారంటే కూతురుకంటే అల్లుడికే బెంగ ఎక్కువైంది!

మా బావగారు ఇక్కడ వున్నప్పుడు, ఆయన దగ్గర పనిచేసిన స్టాఫు అంతా ఒక రోజు అక్క దగ్గరకు వెళ్ళారు. ఎవరా అని తలుపు తెరిచిన అక్క అందర్ని చూసి కలవరపడి అంతలోనే బావగారు 'రిటైర్డ్' అన్న

సంగతి గుర్తొచ్చి నిర్భయంగా వాళ్ళను లోపలికి రమ్మంది. బావగారు ఇంకా రాలేదని, అమెరికాలోనే వున్నారని చెప్పింది. దానికి వాళ్ళు వెంటనే 'తెలుసు మేడం. అందుకే మీతో మాట్లాడామనే వచ్చాం' అని అన్నారుట. అక్క వెంటనే ఈ డైలాగు ఎప్పుడో విన్నట్టుండే అనుకొని చటుక్కున గుర్తొచ్చి 'ఆయన రిటైరుఅయ్యారుగా, మీ బాస్ బెడద లేదుగా ఇక' అన్నది వాతావరణం తేలికపరచబానికి.

'లేదు మేడం, రామేశ్వరం వెళ్ళినా శనేశ్వరం తప్పలేదని మీవారు రిటైరు అయ్యాక మాకు ఇంకా పెద్ద కష్టం వచ్చింద'న్నారుట.

వెనక కొన్నేళ్ళకిందట బావగారు ఆఫీసు పని మీద కొన్ని వారాలపాటు యూరప్ వెళ్ళటం జరిగింది. ఆ టైములో ఊకవుమ్మడిగా హావస్ స్టాఫ్ అంతా ఇంటికొచ్చి, 'మా కాపరాలు మీరే నిలబెట్టాలి మేడం. మమ్మల్ని వదిలేస్తామని, పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతామనీ మా ఆడవాళ్ళు బెదిరిస్తున్నారు మేడం. రాత్రింబవళ్ళు ఆఫీసుకే అంకితం కావాలంటే మేము కాపురాలు ఎప్పుడు చెయ్యాలి మీరే చెప్పండి!' అన్నారుట. "మీకున్నంత అండర్ స్టాండింగ్ మా ఆడవాళ్ళకు లేదు. ఒకవేళ ఒకరిద్దరు అర్థం చేసుకొని సరిపెట్టుకున్నా మా భార్యలు మీలాగ ఎఫీషియంట్ కాదు మేడమ్! యూరప్ లో వున్నారనే కాని మా ప్రాణాలకు సుఖం లేదు. ఆఫీసులో దొరక్కపోతే ఇంటికి ఫోను చేసి టైము డిఫరెన్స్ కూడా చూడకుండా అర్ధరాత్రి-అపరాత్రి మమ్మల్ని తినేస్తున్నారు మీవారు" అంటూ కంప్లెట్ చేసారు. అక్క కాస్త తేరుకొనే లోపల వాళ్ళు "బాస్ ఇలా తయారవడానికి కారణం మీరే మేడమ్. ఆయన్ని మీరు కాస్త కంప్లెట్ లో వుంచుకోవడం నేర్చుకుంటే బావుంటుంద"ని మందలించి మరి వెళ్ళారుట!

అయితే ఇప్పుడు ఆయన మూలకంగా వీళ్ళ కష్టాలు ఎక్కువడమేమిటో అర్థం కాక పాపం అక్క అయోమయంగా చూసిందట.

"బాసు అమెరికా వెళ్ళి 'బేబీ సిట్టింగు' జాబ్ బ్రహ్మాండంగా చేస్తున్నారన్న వార్త అప్పుడే NRI కమ్యూనిటీలో నలుమూలలా పాకిపోయింది. మనసు పెడితే మగవాళ్ళు కూడా ఏ పనైనా చెయ్యగలరని, ఆడవాళ్ళకు ఎందులో తీసిపోరని అక్కడి మన పిల్లలకు స్పష్టంగా తెలిసిపోయింది. మీవారి కంటే ముందే మేమందరం ఎప్పుడో మా పిల్లలకు అమెరికా సంబంధాలే చేసాము. ఇన్నాళ్ళూ ఏడాదికోమారు మా భార్యల వెంట వెళ్ళి కాలుమీద కాలు వేసుకొని హాయిగా కాలక్షేపం చేసి వస్తున్నాం. మీవారు ఆఫీసు వర్క్ చేసినంత perfect గా ఆడవాళ్ళ

పనులు చేస్తున్నారుగా ఇక ఇంతే సంగతులు మాకు. ఇన్నాళ్ళూ ఇద్దర్నీ పిలిపించుకుంటున్న మా పిల్లలు వున్నట్టుండి ఇప్పుడు 'ఇద్దరూ ఒకేసారి ఎందుకు, మాకు డబ్బు దండుగ' అంటున్నారు. 'విడివిడిగా ఒక్కొక్కరూ వచ్చి మా పిల్లల్ని చూస్తే ఎక్కువ రోజులు మాకు బేబీ సిట్టింగ్ సర్వీసు వుంటుంది' అంటున్నారు. అప్పటికీ మేము 'మిమ్మల్నే చూడలేదు ఇప్పుడు మీ పిల్లల్ని ఈ వయసులో చూడటం మావల్లేం అవుతుంది?' అన్నాం. అప్పుడు చెయ్యకపోవటం పెద్ద తప్పట. తప్పు ఇప్పుడు మేము సరిదిద్దుకోవాలిట. మీవారు (రావు గారు) ఇండియా రాగానే మగవాళ్ళందరూ ఆయన దగ్గర ఫుల్ ట్రైనింగు పుచ్చుకోవాలని మా పిల్లలు ఆర్డర్లు వేస్తున్నారు.

మీవారు "How to take care of NRI babies" అని ప్రత్యేకంగా మొగవారికోసం పుస్తకం ఒకటి రాస్తున్నారుట. అది త్వరలో పబ్లిష్ అవబోతున్నదని మా పిల్లలు చెబుతున్నారు. ఈ పుస్తకం మార్కెట్టు లోకి రావడం తరువాయి, తండ్రులకు కొని ఇవ్వడానికి పిల్లందరూ లైన్లో నిలబడుతున్నారుట.

మీవారిని ఆదర్శంగా తీసుకొని మేమూ ఆయనలా ఎదగాలని మా పిల్లలు లెక్కర్లు ఇస్తున్నారు మాకు. ఈ వయసులో మేము ఆయనలా డైపర్ ఛేంజులు, నైట్ టైము ఫీడింగులు ఛాస్టీ చెయ్యము. మేము మొదటినుంచీ మొత్తుకుంటూనే వున్నాం, మీవారిని కంప్లెట్లో వుంచుకోండి అంటే విన్నారు గాదు. బాస్ తో పనిచేసిన మేము ఒక్కరమే అనుకుంటున్నారేమో, NRI సంబంధాలు చేసిన మగవాళ్ళందరూ మీవారు చేసిన పనికి మండిపడుతున్నారు. లక్షలు కుమ్మరించి చదివించింది, బోలెడంత డబ్బు ఖర్చు చేసి పిల్లలకు అమెరికా సంబంధాలు చేసింది మేము సుఖపడటానికి కానీ ఆడవాళ్ళ పనులు నేర్చుకోవటానికి కాదు.

మీరు ఏంచేస్తారో మాకు తెలియదు కాని ఇక ముందు బాస్ ఒక్కరే అమెరికా వెళ్ళి బేబీ సిట్టింగు జాబ్ చెయ్యడానికి వీలులేదు. మీరు ఎలా మేనేజ్ చేస్తారో తెలియదు కానీ ఆయన రాస్తున్న పుస్తకం ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ ప్రింటు అవడానికి వీలులేదు. జాగ్రత్త" అని బెదిరించి వెళ్ళారుట.

బావగారిని పెళ్ళి చేసుకున్నప్పటినుంచి ఎన్నో ఆపదల్ని తట్టుకున్న అక్క, ఈ ఆపదనుంచి ఎలా తప్పించుకోవాలా అని తల పట్టుకు కూర్చుంది పాపం!!

*****